

РЕШЕНИЕ

№ 101

гр. Пловдив, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова
Членове: Михаела Хр. Буюклиева
                  Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
в присъствието на прокурора Добринка Л. Калчева
като разглежда докладваното от Велина Ем. Антонова Въззивно частно
наказателно дело № 20235000600273 по описа за 2023 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 48 ЗЕЕЗА.

Образувано е по жалба на адвокат Д. Н. А. - защитник на исканото лице В. Я. К., постъпила в законоустановения петдневен срок, срещу решение № 227 от 18.05.2023 г. по ЧНД № 577/2023 г. на ОС - П.. С посочения съдебен акт е било допуснато предаването му на компетентните съдебни власти на В. Х. Л. по силата на ЕЗА, издадена от 27.02.2023 г. от заместник съдия-следовател в Службата за разследване на Районния съд на и в Л., издадена въз основа на заповед за арест от същата дата по уведомление № ****/**/**.

В жалбата на адв. А. се релевират доводи за постановяване на съдебния акт в противоречие с условията, предвидени в ЗЕЕЗА. От въззивния съд се иска да отмени решението на първия съд и да приеме, че не са налице законни основания за изпълнение на ЕЗА. Релевират се доводи за незаконосъобразност на решението на първия съд. Защита счита, че в случая

липсва и основание за вземане на мярка за неотклонение задържане спрямо исканото лице В. Я. К.. По изложените съображения от апелативния съд се иска за отмени обжалваното решение на окръжния съд и вместо това да постанови съдебен акт, с който да откаже изпълнението на ЕЗА.

В съдебно заседание пред настоящата съдебна инстанция, исканото лице и неговият защитник поддържат подадената жалба. Релевират доводи във връзка с оплакванията си за незаконосъобразност на постановения съдебен акт, които мотивират с липсата на реквизити в издадената ЕЗА. Оспорват се и наличието на опасност от укриване на исканото лице.

От въззивния съд се иска да отмени първоинстанционното решение и да постанови ново, с което да откаже изпълнението на ЕЗА чрез предаване на исканото лице.

Представителят на Апелативна прокуратура – Пловдив, намира жалбата за неоснователна като предлага да се потвърди първоинстанционното решение.

Пловдивският апелативен съд, след като взе предвид изложените във въззивната жалба доводи, съобрази становищата на страните и извърши проверка за правилността на постановеното решение, счеете жалбата за неоснователна.

За да постанови обжалвания съдебен акт Пловдивският окръжен съд е приел, че са налице всички положителни абсолютни и факултативни основания по ЗЕЕЗА за изпълнение на европейската заповед за арест по отношение на исканото лице.

Настоящият въззивен състав споделя изцяло доводите на първоинстанционния съд, за това че издадената ЕЗА отговаря като форма и съдържание на всички изисквания, визирани в разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1-6, ал. 2 и ал. 3 от Закона за екстрадицията и европейската заповед за арест (ЗЕЕЗА).

От ЕЗА е видно, че отговаря по форма и съдържание на чл. 37 ал. 1 и ал. 3 от ЗЕЕЗА, респ. на чл. 8 от Рамковото решение на Съвета на ЕС от 13.06.2002 г. относно ЕЗА и процедурите за предаване между държавите-членки. Издадена е в писмена форма и съдържанието ѝ е съгласно формуляра към посочения закон. Заповедта е придружена със заверен превод на

български език и съдържа данни относно самоличността и гражданството на исканото лице, наименование, адрес, телефон, факс и електронен адрес на издаващия орган. Посочено е, че ЕЗА се издава въз основа на заповед за задържане на Службата за разследване на Районния съд в и на Л. по конкретно цитирано дело с цел провеждане на наказателно преследване. Описани са характерът и правната квалификация на престъпленията, за които се иска предаване на К. с цел провеждане на наказателно преследване. Престъпленията, за които се иска предаване на К. на Л.ските власти с цел наказателно преследване са „взломна кражба“ по смисъла на чл. 461 и чл. 467 от Наказателния кодекс Л., наказуемо по същия с лишаване от свобода от 5 до 10 години по чл. 528 от цитирания кодекс – „увреждане на чужда собственост“ , наказуемо с лишаване от свобода от един месец до три години и/или глоба, по чл. 506-1 3 от НК на Л. – „пране на пари“, наказуемо с лишаване от свобода от 1 до 5 години и/или глоба. Посочени са и обстоятелствата, свързани с дейността на исканото лице, включително време, място и степен на участие в престъпното деяние. Сочат се и предвидените в искащата държава наказания за описаните престъпления. Предаването на К. се иска за разследване на описаните по-горе деяния, които са престъпления респективно по чл. 195, ал. 1, т. 3, чл. 216, ал. 1 и по чл. 253, ал. 1 от Наказателния кодекс на Република България, като е налице двойна наказуемост. Деянията представляват престъпление и по Наказателния кодекс на Република България с предвидена от българския законодател съответни санкционни рамки, с което е изпълнено и условието на чл. 36, ал. 2 от ЗЕЕЗА. Наказуемостта по Наказателния закон на Л. не касае хипотезите на чл. 41, ал. 2 от ЗЕЕЗА и не налага тяхната преценка за допускане на изпълнението на европейската заповед за арест.

В обобщение, изпратената ЕЗА конкретизира кога е извършено престъплението, дадено е описание на същото и е посочено в какво се състои участието на К.. Отразени са характера и правната му квалификация по смисъла на реквизитите, предвидени в чл. 37, т. 4 и 5 от ЗЕЕЗА. Уточнен е максималният размер на предвиденото наказание, за което се посочи, че е лишаване от свобода до 10 години – в този смисъл е изпълнено условието, визирано в чл. 36, ал. 1 от ЗЕЕЗА.

Настоящият съд намира, че както е посочила и първата инстанция, не са

налице нито абсолютните основания по смисъла на чл. 39 от ЗЕЕЗА за отказ за предаване на исканото лице, нито факултативните основания за отказ по чл. 40 от ЗЕЕЗА. Престъпленията, за които е издадена ЕЗА, не са амнистирани в Република България, нито попадат в нейната наказателна юрисдикция, исканото лице не е осъдено за същите престъпления с влязла в сила присъда на българския съд или съд на трета държава членка, нито изтърпява или е изтърпяло наказание за тези престъпления, не се явява малолетно лице, съгласно българското законодателство.

Не са налице основания за отказ по чл. 40, ал. 1, т. 5 от ЗЕЕЗА, тъй като за престъпленията, описани в ЕЗА не се сочи да са извършени изцяло или частично на територията на Република България, поради което не са налице основания за преценка от страна на решаващия орган, че на искащата държава няма да се предостави възможност да упражни своята наказателна юрисдикция.

В съответствие с материалите по делото първият съд е посочил, че от извлечението от регистъра на прокуратурата на Република България, няма данни за висящи досъдебни производства на територията на страната ни спрямо К..

Следва да се посочи, че в случая е било спазено и изискването на чл. 41, ал. 3 от ЗЕЕЗА, като във връзка с европейската заповед за арест са били дадени необходимите гаранции за връщането на българския гражданин на територията на Република България, ако му бъде наложено наказание лишаване от свобода.

Видно от текста на изпратените до окръжния съд писма, придружени със съответни декларации, Л.ските власти са гарантирали по издадената от тях ЕЗА, че ако уличеният бъде осъден и му бъде наложено наказанието лишаване от свобода, той ще бъде върнат в България с цел изпълнение на наказанието. Съобразно чл. 41, ал. 3 от ЗЕЕЗА във връзка с поетите от съответните власти гаранции, следва исканото лице да бъде върнато на Република България на неин ГКПП за сметка на издаващата държава.

Доводите на защитата за липсата на опасност от укриване на исканото лице нямат отношение към настоящото производство, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 7, изр. 2 от ЗЕЕЗА във всички случаи, когато допуска изпълнение на ЕЗА съдът взема мярка за неотклонение на

задържаното под стража на исканото лице до фактическото му предаване на издаващата държава. В случая първият съд е съобразил и обстоятелството, че до 22.05.2023 г. исканото лице е било лишено от свободно право на придвижване, тъй като е изтърпявало наказание лишаване от свобода по влязло в законна сила на 13.10.2021 г. определение за одобряване на споразумение за решаване на НОХД № 6454/2021 г. по описа на Районен съд - П., с което е бил осъден за престъпление, различно тези, посочени в ЕЗА, като е взел предвид, че към момента на постановяване на атакуваното решение от страна на първия съд, не е било приключило изпълнението на наказанието на К. с остатък от 4 дни. В тази връзка правилно първият съд е съобразил, че не следва да отлага предаването на лицето съобразно чл. 52, ал. 1 ЗЕЕЗА, тъй като решението му ще произведе действие след изтърпяване на наказанието от К. и след приключване на същото до фактическото предаване на лицето следва да се вземе мярка задържане.

Не могат да бъдат споделени аргументите на защитата за отлагане на изпълнението на ЕЗА или изпълнението ѝ под условие, тъй като в случая не са налице данни за висящи наказателни производства на територията на Република България.

Предвид гореизложеното, настоящият съд намира, че решението на Пловдивския окръжен съд относно допускането на ЕЗА и предаването на исканото лице следва да бъде потвърдено, като във връзка с него в действие следва да остане взетата спрямо исканото лице мярка за неотклонение задържане под стража.

За пълнота следва да бъде добавено, че на основание чл. 65, ал. 1 от ЗЕЕЗА разноси в настоящото производство не се възлагат, тъй като се поемат от изпълняващата държава, тъй като са направени на територията на Република България.

Ето защо, на основание чл. 48 от Закона за екстрадицията и задържането под стража, Апелативен съд - Пловдив

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 277/18.05.2023 г., постановено по ЧНД № 577/2023 г. по описа на Окръжен съд - П., с което е допуснато изпълнение

на Европейска заповед за арест, издадена на 27.02.2023 г. от заместник съдия-следовател в Службата за разследване на Районния съд на и в Л., издадена въз основа на заповед за арест от същата дата, уведомление с № ****/**/**, като В. Я. К. с ЕГН: ***** е бил предаден на компетентните съдебни власти на издаващата държава с цел осъществяване на наказателно преследване за престъпленията, описани в ЕЗА.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____